



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **MERKUR CASINO a.s.**, IČO: 27151506
sídlem Pláničkova 442/1, 162 00 Praha 6 - Veleslavín
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Marešem
sídlem Opletalova 921/6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**, IČO: 71214011
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2025, č. j. 16897-3/2025-900000-24110,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 28.

2. 2025, č. j. 1070-5/2025-590000-12. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 2 písm. i) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném ke dni vydání žalovaného rozhodnutí (dále jen „zákon o hazardních hrách“), neboť ve své provozovně provozovala hazardní hru v rozporu s § 68a odst. 2 téhož zákona. Konkrétně se žalobkyně přestupku dopustila tím, že obsluhovala pět hracích stolů živé hry pouze jedním krupiérem. Žalobkyni byla za daný přestupek uložena pokuta ve výši 300 000 Kč, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu provozování kasina v předmětné provozovně po dobu 3 měsíců a dále povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální výši 2 500 Kč.
2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť má za to, že rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, uložené sankce jsou nepřiměřené a odporují zásadě individualizace trestu a proporcionality. Podle žalobkyně se žalovaný některými odvolacími námitkami věcně nezabýval, pouze odkázal na prvostupňové rozhodnutí, které považuje za správné.
3. Žalobkyně dále uvedla, že výměra pokuty v nyní projednávané věci je výrazně vyšší než sankce ukládané žalobkyni v minulosti za skutkově obdobná jednání (v minulosti jí byly ukládány pokuty v průměrné výši 130 000 Kč). Navýšení o více než 130 % proto žalobkyně považuje za excés, který nebyl řádně odůvodněn. Podle žalobkyně žalovaný nezohlednil předchozí správní řízení pouze jako součást obecného posouzení osoby pachatele, jak tvrdí, ale jako přímý faktor vedoucí ke zvýšení sankce.
4. Trest zákazu činnosti je podle žalobkyně vzhledem k povaze přestupku neproporcionální. Žalobkyně vysvětlila, že při hře LUCKY COLOR jsou hrací stoly uspořádány tak, že tvoří kruhové uskupení a krupiér se nachází v jeho středu, což mu umožňuje obsluhovat více stolů současně. V této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 5 A 179/2019–106, v němž soud uvedl, že jediný krupiér nemůže současně vést živou hru na stolech, které jsou rozmístěny v různých částech provozovny nebo jsou k sobě otočeny zády. Z tohoto závěru žalobkyně dovozuje, že charakter a způsob provozování hry LUCKY COLOR svědčí o tom, že obsluha více stolů jedním krupiérem vykazuje pouze minimální společenskou škodlivost. V rámci uvedeného rozsudku navíc soud nezpochybnil závěry žalobce, který na základě znaleckého posudku prokázal, že jeden krupiér je v rámci živé hry typu „kolo štěstí“ schopen obsloužit současně více hracích stolů.
5. Správní orgány také nezkoumaly dopad zákazu činnosti na majetkové poměry žalobkyně, ačkoliv pro ni uzavření provozovny na tři měsíce znamená přímou ztrátu přesahující 3,2 milionu Kč. Uložený zákaz činnosti má podle žalobkyně zastřenou povahu finanční sankce, neboť fakticky působí jako další finanční postih, který je pro ni likvidační.
6. Žalobkyně namítla také nepřiměřeně krátkou lhůtu pro uzavření provozovny, která jí znemožnila přijmout opatření ke zmírnění negativních dopadů, například ve vztahu k dodavatelům či zaměstnancům.
7. Na základě výše uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou obdobné s odvolacími námitkami, které v napadeném rozhodnutí žalovaný podrobně vypořádal. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobkyně o nízké společenské škodlivosti jejího jednání. Naopak jde podle něho o závažné porušení zákona o hazardních hrách, které žalobkyně opakovaně bagatelizuje, a tím zvyšuje potřebu uložení přísnější sankce. Nešlo přitom o ojedinělé pochybení, ale o systematické selhání, kdy žalobkyně dlouhodobě odmítala dodržovat podmínky provozu živé hry. Žalovaný upozornil, že žalobkyně porušila i další povinnosti, například provozovat živou hru jako hlavní činnost, přerušit provoz technických her či nahlásit přerušování ministerstvu.
9. Výše pokuty je podle žalovaného s přihlédnutím k deliktní minulosti žalobkyně zcela oprávněná a odpovídá judikatuře soudů. Dosavadní sankce v souhrnné výši 520 000 Kč nevedly k její nápravě. Nadto uložená pokuta činí jen 0,6 % zákonné horní hranice. Argumentace žalobkyně ohledně povahy hry LUCKY COLOR a uspořádání stolů není polehčující okolností, ale dokladem její snahy obcházet zákon. Stejně tak pravidelná školení personálu nemají vliv na hodnocení závažnosti přestupku.
10. K námitce likvidačního charakteru zákazu činnosti žalovaný uvedl, že tento charakter se posuzuje ve vztahu k osobě pachatele jako celku, nikoli k jedné provozovně. Negativní ekonomické dopady jsou přirozenou vlastností tohoto trestu a nelze je považovat za zastřenou pokutu. Ani hrozící ztráta klientely či obchodních vztahů není znakem nepřiměřenosti, ale důsledkem narovnání protiprávního stavu. Žalovaný má za to, že uložený zákaz činnosti na 3 měsíce je vzhledem k opakovanosti porušení velmi mírný. Třídenní lhůta byla stanovena ve prospěch žalobkyně, aby měla čas informovat zaměstnance a ukončit probíhající hry. Účelem nebylo umožnit úpravu soukromoprávních vztahů, které lze řešit i po uzavření provozovny. Žalovaný doplnil, že správní trest má chránit veřejný zájem, nikoli přizpůsobovat se potřebám pachatele.
11. Ze všech uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
12. V replice žalobkyně uvedla, že žalovaný dezinterpretuje obsah žaloby. Žalobkyně netvrdí, že jí měla být uložena pokuta ve stejné výši jako v předchozích řízeních, ale že plně postačuje již samotné navýšení správní pokuty, aniž by bylo nutné ukládat i trest zákazu činnosti. Dále upřesnila, že její jednání nelze považovat za přestupek spáchaný opakovaně, neboť všechny dříve uložené pokuty řádně zaplatila. Dřívější správní tresty tedy byly vykonány a zahlazeny.
13. Krajský soud v řízení vedeném podle § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 23. 9. 2024 byla v provozovně „MERKUR CASINO“ v Pardubicích provedena kontrolní prohlídka, při které bylo zjištěno, že žalobkyně provozovala hazardní hru LUCKY COLOR na pěti započitatelných stolech živé hry, avšak obsluhu všech stolů zajišťoval jediný krupiér. Podle správního orgánu I. stupně tímto žalobkyně porušila povinnost stanovenou v § 68a odst. 2 zákona o hazardních hrách, tedy povinnost provozovat po celou provozní dobu kasina všechny

započitatelné hrací stoly živé hry. Prvostupňovým rozhodnutím proto žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 2 písm. i) zákona o hazardních hrách. Za toto jednání jí správní orgán I. stupně uložil pokutu ve výši 300 000 Kč, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu provozování kasina v předmětné provozovně po dobu 3 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. V odůvodnění správní orgán I. stupně zdůraznil, že jednání žalobkyně vykazuje vyšší společenskou škodlivost, neboť umožňuje provoz tzv. kvazikasina. Tím žalobkyně získává neoprávněné konkurenční výhody, například delší provozní dobu a vyšší limity sázek a výher.

15. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž nesporovala skutkový stav, ale namítala nepřiměřenost uložených sankcí a porušení zásady proporcionality. Tvrdila, že žádný právní předpis nestanoví pravidlo „jeden stůl – jeden krupier“ a že citovaná judikatura se vztahuje k předchozí právní úpravě. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Zdůraznil, že účel právní úpravy zůstává i po novele stejný, a to zabránit vzniku tzv. kvazikasin a zajistit, aby živá hra byla hlavní činností kasina. Pravidlo „jeden stůl – jeden krupier“ podle žalovaného vyplývá z povahy živé hry a z ustálené judikatury, která je nadále použitelná. Uloženou sankci shledal přiměřenou závažnosti jednání, nikoli likvidační, a doplnil, že samotná pokuta by nevedla k nápravě, proto byl žalobkyni uložen i trest zákazu činnosti. Její předchozí potrestání bylo zohledněno pouze při hodnocení její osoby, nikoli jako přitěžující okolnost.
16. Podle § 123 odst. 2 písm. i) zákona o hazardních hrách: *Provozovatel se dále dopustí přestupku tím, že poruší některou z povinností souvisejících s provozováním kasina podle § 68 až 68b.*
17. Podle § 68a odst. 2 zákona o hazardních hrách: *Provozovatel je povinen provozovat po celou provozní dobu kasina všechny započitatelné hrací stoly. Provozovatel není povinen provozovat započitatelný hrací stůl živé hry po celou provozní dobu kasina, pokud nastala mimořádná událost bránící jeho provozu nebo pokud došlo k jeho plánované odstávce.*
18. Podle § 123 odst. 5 písm. a) zákona o hazardních hrách: *Za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene b), i), k), l), m), n), p) nebo r).*
19. Nyní k samotnému přezkumu.
20. Žalobkyně nezpochybňuje skutkový stav věci, její námitky směřují výlučně proti přiměřenosti uložených sankcí a proti zhodnocení společenské škodlivosti jejího jednání. Ačkoli již oproti odvolání v žalobě nenamítá, že žádný právní předpis nestanoví pravidlo „jeden stůl živé hry, jeden krupier“, považuje krajský soud za potřebné se k tomuto pravidlu pro účely nyní projednávané věci blíže vyjádřit.
21. Pravidlo „jeden stůl živé hry, jeden krupier“ bylo dovozováno z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2023. Správní soudy dovodily, že účel živé hry vyžaduje, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina. Zmíněné pravidlo výslovně a opakovaně potvrdil Nejvyšší správní soud (lze zmínit např. rozsudky ze dne 17. 1. 2024, č. j. 7 As 256/2023-19, ze dne 17. 1. 2024, č. j. 4 As 52/2022-40, či ze dne 2. 2. 2024, č. j. 7 As 209/2023-37). Uvedené pravidlo pak potvrdil také Ústavní soud, a to v nálezu ze dne 30. 5. 2023, sp. zn. I. ÚS 1013/23.

22. Právní úprava týkající se podmínek provozování živé hry v kasinu byla novelizována zákonem č. 349/2023 Sb., s účinností od 1. 1. 2024. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 349/2023 Sb. se v § 68a zákona o hazardních hrách přebírají stávající povinnosti z § 68 odst. 4 téhož zákona a doplňují další konkrétní požadavky na provoz živé hry v kasinu, jejichž cílem je mimo jiné předcházet vzniku tzv. kvazikasin.
23. Podle § 68a odst. 2 zákona o hazardních hrách (tj. v ustanovení účinném v nyní projednávané věci) je provozovatel povinen provozovat po celou provozní dobu kasina všechny započitatelné hrací stoly [zároveň zákon z tohoto pravidla výslovně stanoví výjimky (srov. § 68a odst. 2 věta druhá)].
24. Z uvedeného vyplývá, že zákonodárce nejenže zachoval dosavadní požadavek na řádné provozování živé hry, ale jeho obsah dále konkretizoval. Povinnost provozovat všechny započitatelné hrací stoly po celou provozní dobu kasina implicitně předpokládá, že každý z těchto stolů musí být obsluhován krupiérem, neboť bez něj nelze živou hru provozovat. Nová právní úprava tedy potvrzuje dřívější výklad, podle něhož je pravidlo „jeden stůl živé hry, jeden krupiér“ nezbytnou podmínkou řádného provozu kasina. Jinými slovy, nová právní úprava obsažená v § 68a zákona o hazardních hrách pouze upřesňuje a konkretizuje povinnosti, které již dříve vyplývaly z § 68 odst. 4 téhož zákona. Nedochozí tedy ke změně koncepce, ale k jejímu zpřesnění. Proto je výše uvedená judikatura Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu nadále použitelná i při aplikaci současné právní úpravy.
25. S ohledem na uvedený výklad krajský soud nesouhlasí s názorem žalobkyně, že její jednání vykazuje pouze minimální společenskou škodlivost. Smyslem právní úpravy je mimo jiné zabránit vzniku tzv. kvazikasin. Provoz kvazikasin je považován za nežádoucí, neboť v nich dochází k zakrytému provozování technických her jako hlavní činnosti, a to za pro provozovatele příznivějších podmínek, než jaké stanoví právní předpisy pro kasina (např. vyšší maximální sázky, delší otevírací doba, odlišná regulace obecně závaznými vyhláškami apod.). Jednání žalobkyně představuje závažné porušení povinností provozovatele kasina, čímž získává neoprávněnou výhodu jak vůči řádným provozovatelům kasin, tak vůči provozovatelům heren.
26. K namítané *minimální společenské škodlivosti* lze nadto doplnit, že samotné zařazení určitého jednání zákonodárcem mezi přestupky svědčí o tom, že takové jednání je považováno za společensky škodlivé. Jinými slovy, společenská škodlivost je presumována již samotnou existencí skutkové podstaty přestupku v právním předpisu (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 28. 5. 2020, č. j. 72 A 10/2019-30).
27. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008–45) k nenaplnění materiální stránky přestupku dojde pouze tehdy, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“. Krajský soud má přitom za to, že v projednávané věci nenastaly takové okolnosti, které by mohly snížit společenskou

škodlivost jednání natolik, aby bylo možné vyloučit ohrožení právem chráněného zájmu, a tím i materiální stránku přestupku.

28. Krajský soud nesouhlasí ani s tím, že z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 5 A 179/2019–106, lze dovodit minimální společenská škodlivost či snad přípustnost jednání žalobkyně. Z tvrzení, že „*jediný krupiér nemůže současně vést živou hru na stolech, které jsou rozmístěny v různých částech provozovny nebo jsou k sobě otočeny zády*“, nelze bez dalšího dovodit, že pokud jsou hrací stoly uspořádány do kruhu a krupiér se nachází v jeho středu, je mu tím umožněno obsluhovat více stolů současně. Je totiž třeba mít na paměti, že se nejedná o výklad právního předpisu, nýbrž o výklad konkrétního soudního rozhodnutí, který je konkrétním aktem aplikace práva. Zásadní přitom je, že i pokud by krupiér byl objektivně či fakticky schopen obsluhovat více stolů současně, neznamená to, že žalobkyně není povinna dodržovat pravidla stanovená zákonem. Smyslem právní úpravy není pouze zohlednění faktické možnosti obsluhy, ale především zajistit regulaci hazardních her tak, aby byl chráněn veřejný zájem.
29. Charakter a průběh uváděné hry podle krajského soudu nejsou ani takovými okolnostmi, které by v nyní projednávané věci odůvodňovaly zmírnění uložených trestů či závěr o jejich nepřiměřenosti.
30. Oba správní orgány podrobně odůvodnily nejen výši uložené pokuty, ale i nezbytnost současného uložení trestu zákazu činnosti. Vysvětlily, že kombinace obou sankcí je přiměřená závažnosti jednání žalobkyně a nezbytná k dosažení účinku správního trestání. Při stanovení druhu a výše sankce dostaly požadavkům § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, když přezkoumatelným způsobem zohlednily povahu a závažnost přestupku, význam právem chráněného zájmu, povahu činnosti žalobkyně i přitěžující a polehčující okolnosti. Tímto postupem správní orgány respektovaly zásadu proporcionality i zásadu individualizace trestu, neboť sankce byla stanovena s ohledem na konkrétní okolnosti případu a osobu pachatele (žalobkyně).
31. Na tomto místě je třeba připomenout, že za přestupek podle § 123 odst. 2 písm. i) zákona o hazardních hrách, je možné uložit pokutu do 50 000 000 Kč [srov. § 123 odst. 5 písm. a) téhož zákona]. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 300 000 Kč, tj. 0,6 % z maximální možné částky, což není zjevně nepřiměřené skutkovým zjištěním žalovaného (resp. správního orgánu I. stupně). Na druhé straně však byla pokuta uložena v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře žalobkyně, tedy byla nikoliv zanedbatelná a tím plnila svoji represivní a preventivní funkci.
32. Dovolává-li se žalobkyně toho, že za obdobná jednání jí byla v minulosti uložena nižší pokuta, pak krajský soud uvádí, že navýšení sankce je logickým důsledkem toho, že žalobkyně opakovaně porušuje povinnosti při provozování živé hry v kasinu. Žalobkyně byla v minulosti opakovaně potrestána za porušování zákona o hazardních hrách (v předchozích řízeních jí byly uloženy pokuty ve výši 100 000 Kč, 200 000 Kč, 120 000 Kč a 100 000 Kč). I přesto se žalobkyně znovu dopustila přestupku. Navýšení pokuty v nyní projednávané věci proto nelze považovat za exces, jak žalobkyně namítá. Naopak její navýšení odpovídá opakovanému porušování povinností a je nezbytné k zajištění účelu

správního trestání. Správní sankce musí být ukládány tak, aby protiprávní jednání nebylo pro pachatele ekonomicky či jinak výhodnější než řádné plnění zákonných povinností.

33. Bez významu není ani skutečnost, že žalobkyně byla na možnost uložení trestu zákazu činnosti upozorněna, a to v rozhodnutí Celního úřadu ze dne 11. 4. 2024, č. j. 28214-8/2024-590000-12. Tehdy správní orgán od uložení zákazu činnosti upustil s odůvodněním, že se jednalo o první pochybení v kontrolované provozovně. V nyní projednávaném případě se však jedná o opakované porušení povinností ve stejné provozovně, což bylo právě jedním z důvodů, proč správní orgány přistoupily k uložení přísnější sankce.
34. K námitce žalobkyně, že její jednání nelze považovat za přestupek spáchaný opakovaně, krajský soud uvádí, že žalovaný zcela správně posoudil přestupkovou minulost žalobkyně v rámci hodnocení osoby pachatele přestupku navzdory možnému zahlazení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 12. 2021, č. j. 2 As 155/2020-25).
35. Byť judikatura dovodila možnost analogického využití institutu zahlazení odsouzení v řízení o přestupcích, neznamená to, že nelze dřívější (zahlazená) „odsouzení“ nijak zohlednit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 3 As 202/2017-35, či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec ze dne 3. 5. 2013, č. j. 60 A 1/2013 - 49, č. 2912/2013 Sb. NSS).
36. Naopak dřívější, byť zahlazená „odsouzení“, mohou být použita při hodnocení osoby pachatele a možností jeho nápravy, a tedy též jako kritérium pro určení výše trestu. Jak uvedl Nejvyšší soud např. v usnesení ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 8 Tdo 766/2017, *„zahlazení odsouzení nebo zákonná fikce, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, přitom nebrání soudu, aby při hodnocení osoby pachatele přihlížel ke skutečnostem, že pachatel v minulosti spáchal trestný čin, a z této skutečnosti vyvodil příslušné závěry, pokud jde o sklony pachatele k trestné činnosti, o jeho vztah ke společenským hodnotám chráněným trestním zákoníkem, možnost jeho nápravy apod. (srov. rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu Slovenské socialistické republiky ze dne 17. 4. 1974, sp. zn. 5 Tz 33/74, publikované pod č. 6/1975 Sb. rozh. tr.)“* (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, č. j. 1 As 80/2020 - 36).
37. K námitce žalobkyně, že žalovaný pouze odkazoval na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, krajský soud uvádí, že odvolací orgán může v odůvodnění svého rozhodnutí odkázat na odůvodnění prvostupňového orgánu, dospěje-li v řízení k závěru, že toto odůvodnění je úplné, přesvědčivé a vyčerpávající, a že se s ním beze zbytku ztotožňuje, přitom tuto úvahu musí rovněž uvést (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107).
38. Pokuta a zákaz činnosti představují samostatný druh sankce. Trestu zákazu činnosti svými důsledky taktéž způsobuje nepřímou majetkovou újmu, neboť pachatel přestupku v důsledku uložení zákazu činnosti dočasně nemůže vykonávat některé činnosti. Existence negativních dopadů však možnost uložit tento trest nevylučuje, naopak jde o jeho přirozený a žádoucí efekt, který je důsledkem protiprávního jednání. Krajský soud zároveň souhlasí se správními orgány, že uložené sankce nejsou pro žalobkyni likvidační. Žalobkyně byla v průběhu správního řízení vyzvána ke sdělení svých majetkových poměrů, avšak tak neučinila. Správní orgán I. stupně proto vycházel z údajů z účetní

závěrky za rok 2023 a konstatoval, že jde o hospodářsky stabilní společnost s pozitivním výsledkem hospodaření. V průběhu řízení se neobjevily žádné indicie, které by nasvědčovaly tomu, že by uložená sankce ohrozila schopnost žalobkyně plnit závazky nebo pokračovat v činnosti. V podrobnostech krajský soud odkazuje na str. 17 prvostupňového rozhodnutí a na str. 13-14 žalovaného rozhodnutí, neboť se s tímto hodnocením ztotožňuje. Zásadní také je, že žalobkyně v době zákazu mohla požádat příslušný obecní úřad o povolení možnosti provozovat hernu v místě daného herního prostoru. Domněnka žalobkyně, že by taková žádost nemohla být úspěšná, sama o sobě nemůže odůvodnit závěr o likvidačním charakteru uložené sankce. Žalobkyně měla možnost využít zákonné prostředky k minimalizaci dopadů sankce, a skutečnost, že tak neučinila, nelze přičítat správnímu orgánu. Lze doplnit, že uložený trest zákazu činnosti byl stanoven toliko na 3 měsíce, přičemž mohl být uložen až na dobu dvou let (srov. § 124 odst. 1 zákona o hazardních hrách).

39. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že se ztotožnil s hodnocením správních orgánů, konkrétně s výší uložené pokuty i se současným uložením trestu zákazu činnosti. Rovněž se krajský soud ztotožnil se stanovením lhůty pro uzavření provozovny. Lhůtu tří dnů krajský soud považuje za přiměřenou, neboť poskytuje žalobkyni dostatek času k informování zaměstnanců a ukončení probíhajících her.
40. S ohledem na shora uvedené vyhodnotil krajský soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS. Běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice dne 17. prosince 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu